

ВТРАТА

24 грудня 2013 року завершимося земле життя Леоніда Оваїловича Дешенка.

Світлої пам'яті вченого, педагога, лектора, дипломата

так і Дипломатичної академії при Міністерстві закордонних справ України.

На цікавих і змістовних лекціях Леоніда Оваїловича підготовлене не одне покоління вітчизняних дипломатів.

А за балюсучі виступи перед багатьма аудиторіями професор був народолюбцем Золотою медаллю Товариства «Знання» України. Ставши вихованцем Інституту історії Академії наук УРСР

Народившись 2 червня 1931 року у м. Львівщині місцевості нашої Батьківщини — на Уманщині, — він, простий семінаський юнак, пройшов неслухняний життєвий шлях перетини, як стати доктором наук, істориком і політологом, сходаю знавцем, професором всевітньої історії як Київського національного університету імені Т.Г.Шевченка,

(аспірант, моволодший та старший науковий співробітник, учений секретар Інституту), а потім одним із засновників та завідувачем відділом новоствореного у 1978 році академічного Інституту соціальних і економічних проблем зарубіжних країн (у 1992-2013 роках Інститут світової економіки і міжнародних відносин). А. Дешенко продемонстрував і зарекомендував себе визначним вченим планетарного масштабу. Його індивідуальні монографії, натриклад, «Провад американо-політики ізольції Китаю», Київ, 1959; «Україна на міжнародній арені (1945-1949 р.р.)», К., 1969; «Фермерський рух у Канаді (1900-1939)», К., 1982; багаточисленні публікації у ко-

лективних монографіях та наукових збірниках, часописах та енциклопедичних виданнях — переконливе тому підтвердження.

Він був стипендіатом ЮНЕСКО (1974-75 р.р.), внаслідок чого протягом чотирьох місяців, працюючи в державних архівах США, Канади та Великої Британії, отримав унікальні матеріали до багатотомної історії України, яка в ті часи тогувався та видавалася.

Після проголошення незалежності України, Леоніда Дешенко як вірний патріот, потовнявши кадровий потенціал вітчизняного МЗС, протягом 1993-96 років діяльно працював надзвичайним посланником-радником у першому складі Україн-

ського посольства в Пекіні (КНР). На віятар українських національних інтересів були віддані природні здібності та багатий досвід професіонала-міжнародника.

Леоніда Оваїлович Дешенко був на рідкість багатогранною людиною. Природжений мандрівник, 100-вісстковий гарант безпеки на своїй автомашині, непереможний шахіст, у будьякій ситуації він ніколи не втрачав почуття гумору. Одним словом — життєлюб з великої літери.

Він назавжди замишляється у важчій пам'яті друзів, колег, учнів, як сучасників, так і прийдешніх нащадків. Царство йому небесне!

Горь Черніков